

Проект!

ЗАКОН ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАКРИЛА И РАЗВИТИЕ НА КУЛТУРАТА

(Обн. ДВ. бр.50 от 1999г., изм. ДВ. бр.1 от 2000г., попр. бр.34 от 2001г., изм. бр.75 от 2002г., изм. бр.55 от 2004г., изм. бр.28 от 2005г., изм. бр.74 от 2005г., изм. бр.93 от 2005г., изм. бр.99 от 2005г., изм. бр.103 от 2005г., изм. бр.21 от 2006г., изм. бр.41 от 2006г., изм. бр.106 от 2006г., изм. бр.84 от 2007г., бр. 19 от 2009 г., доп. бр. 42 от 2009 г., изм. бр. 74 от 2009 г.)

§ 1. В чл. 17 ал. 5, след думата «труда» се добавя: «за срок от 3 години».

§2. В Преходните и заключителни разпоредби се създават § 9а и § 9б:

«§ 9а. (1) Министърът на културата в срок до два месеца след влизането на закона в сила обявява конкурсите по чл. 5, ал. 3, чл. 7, ал. 4 и чл. 17, ал. 3.

(2) В случаите, когато правоотношенията на директорите на държавните културни институти са възникнали съгласно чл. 5, ал. 3, чл. 7, ал. 5 или чл. 17, ал. 3, конкурс се обявяват не по-късно от един месец след изтичането на срока на правоотношението за всеки отделен случай.

§ 9б. Заварените трудови правоотношения на работниците и служителите в българските културни институти в чужбина се запазват до изтичане на сроковете им.»

МОТИВИ
КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ЗАКРИЛА И РАЗВИТИЕ НА КУЛТУРАТА

С предложеното изменение на чл. 17, ал. 5 от Закона за закрила и развитие на културата, касаещо трудовите правоотношения на работниците и служителите в държавните културни институти в чужбина, се въвежда законово положение всички те да се назначават за срок от 3 години. Така се постига законова регламентация на срочността на тези правоотношения. Заварените към момента на влизането на закона в сила трудови правоотношения на работниците и служителите в държавните културни институти в чужбина се запазват до изтичането на техните срокове.

С преходната разпоредба на § 9а от предложения законопроект се отстранява съществуваща непълнота в закона, като се въвежда задължение министърът на културата да обяви конкурси за директори на всички държавни културни институти. Създаването на такава разпоредба е наложително, тъй като към настоящия момент съществуват държавни културни институти, чиито директори са с безсрочни трудови правоотношения. Така на практика се стига до неравнопоставеност на директорите на държавни културни институти и до невъзможност за изпълнение на въведеното законово изискване за срочност на възникналите въз основа на конкурс съгласно Кодекса на труда правоотношения. С преодоляването на тази законова празнина ще се преодолеят и посочените проблеми и ще се даде възможност за практическо приложение на законовите разпоредби, касаещи конкурсното начало и срочността на трудовите правоотношения на директорите на държавните културни институти. Като резултат ще се постигне и равнопоставеност на директорите на културни институти.

ВНОСИТЕЛИ:

ДАНИЕЛА МАРИНОВА ПЕТРОВА,
СИЛВИЯ АНАСТАСОВА ХУБЕНОВА и
КРАСИМИР ЛЮБОМИРОВ ВЕЛЧЕВ